

Αίτηση περί εκδόσεως προδικαστικής απόφασης, πού υποβλήθηκε από τό Corte Suprema di Cassazione στην υπόθεση πού έκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ του Istituto Nazionale della previdenza sociale INPS και τής Basini Maria

(Υπόθεση 47/81)

Μέ διάταξη τής 17ης Ιουνίου 1980 (πού περιήλθε στή Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τήν 27η Φεβρουαρίου 1981) ή όποία εκδόθηκε στό πλαίσιο τής υπόθεσεως πού έκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ του Istituto Nazionale della previdenza sociale (INPS) και τής Basini Maria, κατοίκου Ρώμης, τό Corte Suprema di Cassazione υπέβαλε στό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τό ακόλουθο έρώτημα:

Είναι δυνατό νά θεωρηθεϊ ότι «οί ρήτρες μειώσεως, αναστολής ή καταργήσεως, πού προβλέπονται από τήν νομοθεσία Κράτους μέλους σέ περίπτωση σωρεύσεως παροχής μέ άλλες παροχές κοινωνικής ασφαλίσεως», οί όποιες αντιτάσσονται στό δικαιούχο και άν ακόμη πρόκειται περί παροχών πού αποκτήθηκαν βάσει τής νομοθεσίας άλλου Κράτους μέλους (άρθρο 12 παράγραφος 2 του κοινοτικού κανονισμού 1408 του 1971), άφορούν επίσης τόν αποκλεισμό καταβολής τής κατωτάτης συντάξεως πού παρέχεται από τήν ιταλική έννομη τάξη, στην περίπτωση ή όποία προβλέπεται από τό προαναφερθέν άρθρο 2, εδάφιο 2, γράμμα α του νόμου 1338 του 1962, έρμηνεύοντας κατ' αυτόν τόν τρόπο τήν έκφραση «μείωση» μέ τήν έννοια — διευρυμένη έν σχέσει μέ τήν κατά γράμμα σημασία της — τής άρνήσεως παροχής τής κατωτάτης συντάξεως (ή τής ανακλήσεως της σέ περίπτωση μεταγενέστερης παροχής — ή ανακοινώσεως μεταγενέστερης παροχής — άλλοδαπής συντάξεως).

Αίτηση περί εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως, πού υποβλήθηκε μέ απόφαση του Raad van State, afdeling rechtspraak, τής 28ης Νοεμβρίου 1980, στό πλαίσιο τής υποθέσεως D. M. Levin κατά Staatssecretaris van Justitie

(Υπόθεση 53/81)

Μέ απόφαση του Raad van State, afdeling rechtspraak, τής 28ης Νοεμβρίου 1980, υποβλήθηκε στό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση, ή όποία περιήλθε στή γραμματεία του Δικαστηρίου τήν 11η Μαρτίου 1981, περί εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως στην υπόθεση D. M. Levin κατοίκου Άμστερνταμ κατά του Staatssecretaris van Justitie, εκπροσωπούμενου από τήν L. C. M. Hakkaart. Τό Raad van State, afdeling rechtspraak ζητεϊ από τό Δικαστήριο νά αποφανθεϊ επί των ακόλουθων έρωτημάτων:

1. Άν ό όρος begunstigde EEG-onderdaan» κοινοτικός υπήκοος πού απολαύει του ευνούκου καθεστώς, μέ τόν όποιο, στην όλλανδική νομοθεσία νοεϊται ό πολίτης Κράτους μέλους κατά τήν έννοια του άρθρου 1 τής όδηγίας 64/221/ΕΟΚ τής 25ης Φεβρουαρίου 1964, και στην όποία νομοθεσία γίνεται αναφορά για τόν προσδιορισμό τής κατηγορίας των προσώπων επί των όποιων εφαρμόζονται τό άρθρο 48 τής Συνθήκης περί ιδρύσεως τής Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος, καθώς και ό κανονισμός (ΕΟΚ) άριθ. 1612/68 τής 15ης Οκτωβρίου 1968 και οί όδηγίες 64/221/ΕΟΚ τής 25ης Φεβρουαρίου 1964 και 68/360 τής 15ης Οκτωβρίου 1968, τίς όποιες εξέδωσε τό Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατ' εφαρμογή του άνωτέρω άρθρου, έχει τήν έννοια ότι άφορα και τόν υπήκοο Κράτους μέλους ό όποιος παρέχει στό έδαφος άλλου Κράτους μέλους έμμισθη ή ανεξάρτητη εργασία ή υπηρεσίες, σέ βαθμό τόσο περιορισμένο, ώστε νά κερδίζει εισόδημα υποδεέστερο από εκείνο τό όποιο στό τελευταίο αυτό Κράτος μέλος, θεωρεϊται ως τό κατώτατο όριο πού εϊναι αναγκαίο για τήν κάλυψη των έξόδων συντηρήσεως.

2. Άν, γιά νά δοθεί άπάντηση στό έρώτημα 1, πρέπει νά γίνει διάκριση μεταξύ τών προσώπων, τά όποια παράλληλα και επί πλέον τών εισόδων πού έχουν από τήν περιορισμένη έμμισθη δραστηριότητα τους, έχουν και άλλα εισοδήματα (π.χ. περιουσιακά ή πού προέρχονται από τήν εργασία συζύγου, ό όποιος δέν είναι ύπήκοος Κράτους μέλους) και τά όποια, κατά συνέπεια διαθέτουν έπαρκή μέσα συντηρήσεως κατά τήν έννοια του έρωτήματος 1 άφενός, και τών προσώπων πού δέν διαθέτουν παρόμοια συμπληρωματικά εισοδήματα, αλλά πού γιά ιδιαίτερους λόγους, δηλώνουν ότι ικανοποιούνται μέ εισόδημα κατώτερο εκείνου πού θεωρείται γενικά σάν τό αναγκαίο κατώτατο όριο, άφετέρου.
3. Άν, σε περίπτωση καταφατικής άπάντησεως στό έρώτημα 1, τό δικαίωμα ενός τέτοιου εργαζομένου ελεύθερης εισόδου και εγκαταστάσεως στό Κράτος μέλος, στό όποιο παρέχει ή προτίθεται νά παράσχει, σε περιορισμένο βαθμό, εργασία ή υπηρεσίες, μπορεί νά προβληθεί άκόμα και στην περίπτωση πού άποδεικνύεται ή τεκμαίρεται ότι, άφου ό εργαζόμενος εγκατασταθεί στό έν λόγω Κράτος μέλος, επιδιώκει κυρίως, σκοπούς διάφορους από τήν, περιορισμένη, παροχή εργασίας ή υπηρεσιών.

Προσφυγή πού άσκήθηκε στίς 16 Μαρτίου 1981 από τήν Έπιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση 59/81)

Η Έπιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τούς νομικούς της συμβούλους, Jean Pierre Delahousse και Joseph Griesmar, μέ αντίκλητο τόν Oreste Montaldo, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Έπιτροπής, κτίριο, J. Monnet, Kirchberg, Λουξεμβούργο, ήσκησε στίς 16 Μαρτίου 1981, ένώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από τό Δικαστήριο:

- νά άκυρώσει στό σύνολό του τόν κανονισμό 187/81 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 1981 περί προσαρμογής των άμοιβών και συντάξεων των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, καθώς και των διορθωτικών συντελεστών βάσει των όποιων τροποποιούνται αυτές οι άμοιβές και συντάξεις·
- νά άκυρώσει τά άρθρα 1 α, 2 α, 2 β και 11, παράγραφος πρώτη του συμπληρωματικού κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ) άριθ. 397/81 του Συμβουλίου της 10ης Φεβρουαρίου 1981·
- νά άναγνωρίσει ότι οι κανονιστικές διατάξεις γιά τις όποιες πρόκειται, θά έξακολουθούν νά ισχύουν μέχρι τό νέο κανονισμό πού πρέπει νά έκδοθεί μετά τήν άπόφαση.

Υπομνημοί και άλλα επιχειρήματα των όποιων γίνεται επίκληση

- Παράβαση του άρθρου 65 παράγραφος 1 του κανονισμού περί της υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων κατά τό ότι τό Συμβούλιο βασιζόμενο στόν κανονισμό 187/81 και κατά συνέπεια στίς διάφορες διατάξεις του κανονισμού (Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΟΚ) άριθ. 397/81, έλαβε ύπόψη «τήν επιδείνωση της γενικής οικονομικής καταστάσεως στην Κοινότητα πού άπορρέει ιδίως από τήν αύξηση του κόστους της ενεργείας», ένω τό άρθρο 65 παράγραφος 1 του κανονισμού περί της υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων τό υποχρέωνε νά άποφασίσει γιά τήν προσαρμογή των άμοιβών και συντάξεων όχι σύμφωνα μέ τήν «οικονομική κατάσταση», αλλά σύμφωνα μέ τήν «οικονομική και κοινωνική πολιτική των Κοινοτήτων».
- Παράβαση του άρθρου 65 παράγραφος 1 του κανονισμού περί υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, κατά τό ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί προβαίνοντας σε μείωση από